

I beste mening . . .

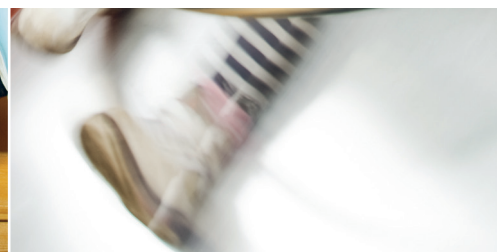
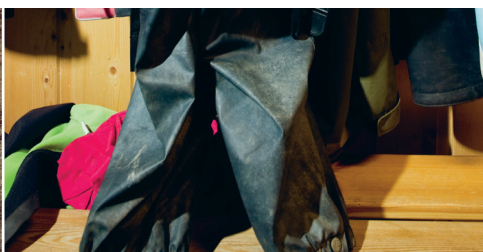
Et veiledningshefte om bilder av barn på nett

Datatilsynet

Utgiver: Datatilsynet, oktober 2008
Design og tekstbistand: DALE+BANG PR
Foto: John Nordahl

I beste mening . . .

Vi har vel alle tatt bilder av barna våre fulle av sjokoladekake rundt munnen i et bursdagsselskap. Eller gråtende den første dagen i barnehagen. Vi tar bildene fordi vi synes de er så utrolig herlige, vi er så stolte og glade. Vi vil la øyeblikket vare evig. Og vi vil så gjerne dele det med flere.

Det er viktig og verdifullt å ha minnene som ligger i bildene når barna vokser opp. Det er sosialt og nært å kunne ligge på gulvet og bla i album, fortelle historier og tenke tilbake. Det er så mye lettere å huske stemningen, luktene og følelsen når vi har et bilde å titte på. Og å snakke rundt.

Tidene forandrer seg, og det gamle analoge kameraet er byttet ut med digitalkamera. Papirbildene i albumet er erstattet med digitale bilder som ligger i mapper på PCen, og videoene vi tar legges ut på YouTube. Og mens vi tidligere tok en ekstra papirkopi for å sende til stolte besteforeldre, legger vi nå bildene ut på egne hjemmesider eller på Facebook slik at enda flere kan ha glede av fotoene vi har tatt av våre håpefulle.

Den samme utviklingen har skjedd på skolen og i barnehagene. Mens barna tidligere fikk med seg klassebildet hjem i sekken og foreldre kunne glede seg over å se barnehagedagen i bilder på store veggaviser, kan man i dag logge seg inn på hjemmesiden til skolen eller barnehagen og få barna sine presentert gjennom bilder på nettet. Fortløpende oppdatert.

Teknologien gir uante muligheter og gleder. Men den fører også til at man som forelder, eller ansatt i skole og barnehage, må ta andre hensyn enn tidligere. Vi må stille flere spørsmål for å beskytte barna våre, og ta flere forholdsregler for å være sikre på at ikke uvedkommende får tak i bildene. Vi må også føle oss trygge på at det vi som voksne gjør med bildene av barna i dag, ikke vil kunne stille dem i forlegenhet og skape vonde følelser når barna vokser til og blir ungdommer og siden voksne. For bildene og filmsnuttene som legges ut på nettet i dag, vil kunne møte oss alle i fremtiden.

Med dette heftet ønsker Datatilsynet å gi deg, enten du er forelder eller jobber med barn, noen innspill i håndteringen av bilder av barn på nett. Vi stiller også spørsmål som kan være til ettertanke eller brukes i diskusjon.

Målet med heftet er at vi kan føle oss tryggere på hvordan vi presenterer barna på nettet – både rent visuelt og sikkerhetsmessig. For alt vi gjør, gjør vi jo i beste mening.

Gi barnet integritet

Da barnet som skulle overrekke blomsterbuketten til Dronning Sonja av ren nervøsitet kastet opp foran føttene hennes, var pressen der med en gang og fanget øyeblikket med sine kameralinser. Like etter var bildet ute på landets avisnettsider. Men hva om det var dronningen selv som kastet opp. Ville bildet da blitt publisert, eller ville fotografene ha utvist takt og tone? Dette er ifølge Barneombudet et eksempel på at vi har ulike standarder for barn og voksne, vi ser ikke barna som fullverdige mennesker slik som Barnekonvensjonen krever.

Barneombudet er opptatt av at vi ikke skal ha ulike normer for voksne og barn. De situasjonene vi som voksne synes er pinlige og helst vil glemme, vil også bli oppfattet som ubehagelige for barn. Vi voksne liker ikke å bli fotografert mens vi gråter og sminken renner. Heller ikke et barn vil like å se bilde av seg selv gråtende med snørret rennende på barnehagens nettside. Og om barnet kanskje er for ung til å forstå det i dag, vil det nok ikke like å se seg selv igjen om noen år, når klassekamerater får tak i det og deler det villig ut blant vennene. For de bildene som legges ut på nettet i dag, vil være der også når barna blir eldre.

- Vi voksne vokter vår egen integritet. Like sterkt skal vi vokte våre barns integritet, understreker Knut Haanes hos Barneombudet.

I dag er det foreldrene som bestemmer hvorvidt barnehagen eller skolen skal kunne publisere bilder av barna på hjemmesiden. Barneombudet mener barna i større grad selv må kunne bestemme dette. Vi har ingen lov som tilsier at barna har en slik rett. Men den generasjonen som vokser opp i dag, er den første som setter elektroniske spor etter seg. Dette er private spor som barna selv må kunne legge føringer for, mener Barneombudet. For om noe ikke nødvendigvis er forbudt, kan det være uetisk.

- Barneombudet etterlyser ikke en lov mot bilder av barn på nettet, for de aller fleste bilder er flotte og fremstiller barnet på en god måte. Det som etterlyses er ettertanken og fornuftige voksne. Og noen klare retningslinjer der den enkelte skole og barnehage skisserer en strategi for hvilke bilder som kan legges på nettet og hvorfor, sier Knut Haanes.

"Se barna som fullverdige mennesker"

Knut Haanes, nestleder hos Barneombudet

Barneombudets råd

Still følgende spørsmål før du publiserer bildene – enten det er privat, i barnehagen eller på skolen:

- Hva skal bildet fortelle?
- Hva er hensikten med det?
- Forteller bildet noe vi ønsker andre skal vite eller andre trenger å vite?
- Er dette et hyggelig bilde som vedkommende vil like å se om 10 år?
- Ville jeg ha lagt ut bilde av en voksen i samme situasjon?
- Ville jeg ha publisert bildet dersom om det var mitt eget barn som var avbildet?
- Er dette en god presentasjon av skolen/barnehagen – fremstår vi slik vi ønsker?

Gjør avtale med fotograf

Jevnlig hører Barneombudet om at både firma og lokalaviser tar bilder av skoleklasser og barnehagegrupper, og publiserer bildene på Internett. Dette betyr at bildene kan bli benyttet i andre situasjoner som verken barna, foreldrene, skolen eller barnehagen har kontroll over, og man bør derfor vise varsomhet i slike situasjoner.

Det er viktig å undersøke hvilken avtale barnehagen/skolen har med fotografen. Man bør som foreldre gis anledning til å reflektere over om man virkelig ønsker at bilder og andre personopplysninger om ens eget barn skal være allment tilgjengelig på denne måten. Sørg for at det finnes en tydelig avtale slik at bildene ikke kan benyttes i andre sammenhenger uten samtykke.

FNs konvensjon om barnets rettigheter

Å SI SIN MENING OG BLI HØRT: Barnet har rett til å si sin mening i alt som vedrører det, og barnets meninger skal tillegges vekt.

RETT TIL PRIVATLIV: Barnet skal ikke utsettes for vilkårlig eller ulovlig innblanding i sitt privatliv, i familien, i hjemmet eller i korrespondansen sin. Det skal beskyttes mot ulovlig angrep mot ære og omdømme.

Også Datatilsynet og Barneombudet anbefaler at barnet tas på alvor, og at barnets mening tillegges stor vekt når det gjelder publisering av bilder på nett. Jo eldre og mer modent et barn er, jo mer bør barnets mening telle. Allerede ved 12 årsalderen bør barnets mening tillegges stor vekt.

Manipulasjon og misbruk

Som gruppeleder for særskilte objekter hos KRIPOS, ser John Ståle Stamnes at de mest uskyldige bilder av barn blir manipulert og funnet igjen i helt andre, og mindre uskyldige, sammenhenger. Han advarer mot naivitet, og mener vi alle bør bli flinkere til å ta nødvendige forholdsregler for å unngå misbruk.

Ifølge Stamnes gjør KRIPOS mange beslag av alvorlig karakter. Dette er bilder og filmer der barn faktisk blir seksuelt misbrukt eller fremstilles som modeller i kommersiell posering. Det er disse bildene og filmene KRIPOS bruker mest tid på.

Men den kategorien som vokser raskest, er imidlertid de beslagene som består av bilder som barna har produsert selv og lagt ut. Mange unge har i ettertid angret på det de har gjort foran kamera og som deretter er lagt ut til alles påsyn.

Den andre kategorien som er voksende, er uskyldige bilder av barn, for eksempel barn på stranda iført truse. Når disse settes sammen med andre bilder kan de få en helt annen betydning.

- Med dagens teknologi er det heller ikke noe problem å fjerne den lille trusa, sier Stamnes.

De som ønsker å finne bilder for å misbruke dem i andre sammenhenger, leter rundt på ulike nettsider og henter vilkårlig. Det eneste kravet er at bildene er av god kvalitet billedmessig og teknologisk.

Selv med en jobb der han ser den negative siden av Internett, har Stamnes en positiv holdning til nettet. Han hevder at den positive bruken av teknologien er den eneste veien for å bekjempe den negative bruken. Det er ikke teknologien som er skummel, men måten enkelte misbruker den på.

- Filteret sitter i vårt eget hode, understreker han.

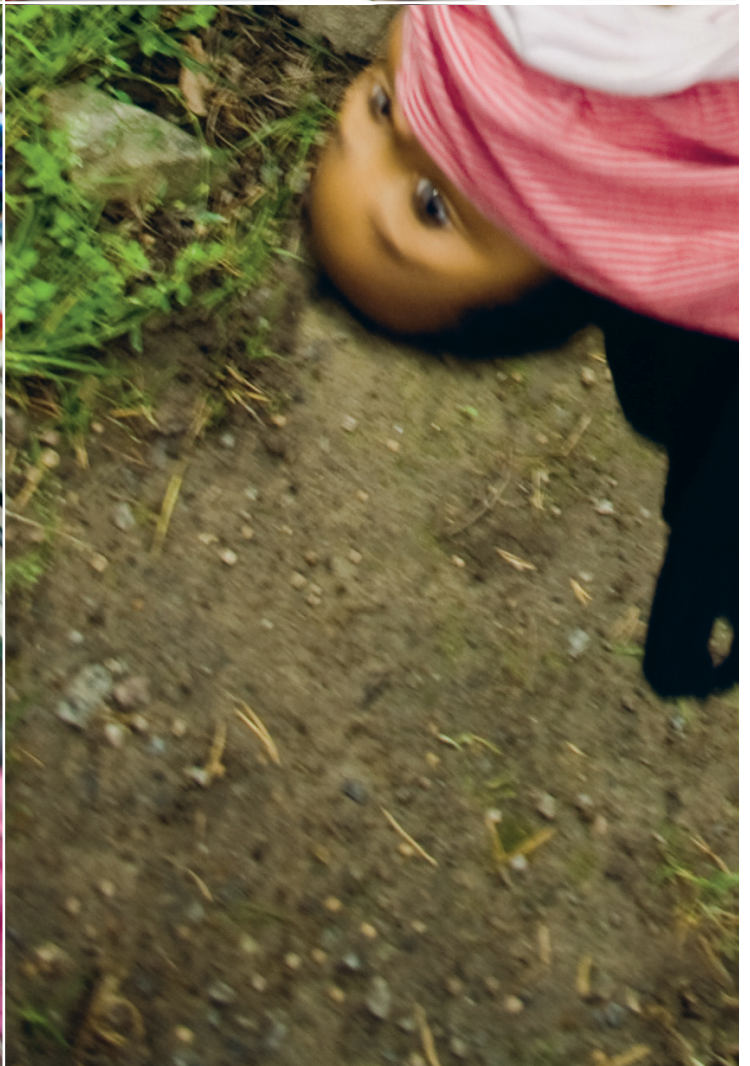
I dag kan vi ta bilder med alt; kamera, mobilen, pennen. Og vi tar bilder overalt; på toalettet, i garderoben, i svømmehallen, på stranda. Hele livet og alle faser digitaliseres. Samtidig blir båndbredden utvidet og lagringsmulighetene er enorme. I en slik situasjon er det helt avgjørende at vi vet hva vi gjør, og at vi setter grenser. Både for det vi gjør med og mot egne barn. Og det andre får lov til å gjøre.

"Filteret sitter i vårt eget hode"

John Ståle Stamnes, KRIPOS

Kripos' råd

- Sørg for å legge ut bilder i lav oppløsning slik at de er mindre interessante til annen bruk.
- Ta bildene på avstand, unngå nærbilder.
- Ikke opplys navn eller andre identifiserende opplysninger på bildene – de som skal se dem vet likevel dette.
- Ta gruppebilder på avstand.
- Ta bilder der barna er i aktivitet – bilder med personer i bevegelse er mindre egnet for videre bruk.
- Unngå nakenhet/lettkledde barn.
- Unngå seksualisert positur.
- Dersom dere legger bildene ut på hjemmesiden, sørg for at albumet er passord-beskyttet.

Til diskusjon

- Har vi god nok teknologisk kunnskap til å sikre bildene mot misbruk?
- Har vi en bevisst nok tanke om hvorvidt bildene kan misbrukes av andre?
- Kan vi bytte ut noen av bildene av barna med illustrasjonsbilder der ansiktene ikke vises?
- Gå gjennom bildene dere eventuelt har publisert på nettsiden deres og vurder dem. Ligger det bilder der som kanskje burde fjernes?

Fakta

Kripos har lansert en «rød knapp» på Internett. Med denne vil brukerne kunne melde ifra om uønsket atferd og hendelser de blir utsatt for på nettet. Målet er å gjøre Internett til et tryggere sted for barn og unge.

Mer informasjon på www.politiet.no/kripos

Bilder i pedagogikken

I Rygin barnehage i Oslo fikk de ansatte en aha-opplevelse. De valgte å evaluere bildene av barna som de voksne hadde tatt.

På et personalmøte fortalte den ansatte hvorfor bildet ble tatt og hva det skulle fortelle. De andre som ikke kjente bakgrunnen for bildet, kom med sine umiddelbare reaksjoner. Det viste seg at opplevelsene i mange tilfeller var helt ulike, og at historien fotografen ønsket å fortelle slett ikke ble oppfattet.

En slik gjennomgang økte bevisstgjøringen og fikk de ansatte til å se bildene med nye øyne.

- Etter at vi ble mer bevisste over bildebruken, har vi fått flere overraskelser. For eksempel da vi i ettertid så på bildene vi hadde illustrert årsplanen med. Der har vi valgt bilder av ansatte som står med hendene i lomma. Hva forteller ikke det foreldre og andre? Er det slik vi ønsker å fremstå? undrer styreren i barnehagen, Ann-Ingjerd Kanestrøm.

Barnehagen ser at fotografiet er en fin oppfinnelse. Og de bruker det aktivt for å dokumentere aktivitet og prosesser. Men også pedagogisk. For eksempel ved å samtale rundt dem i ettertid. Hva skjedde? Hvordan opplevde dere det? Hva husker dere best? Det er spørsmål bilder kan hjelpe barna å besvare i etterkant.

Også i samtaler med foreldrene benyttes bilder for å forklare og formidle. I en barnehage der mange er fremmedspråklige, kan bilder hjelpe foreldre til bedre å forstå hva som menes når barnehage-ansatte forteller.

- Vi bruker også egne bilder til å lage lottospill med. Det er populært, morsomt og kreativt, forteller Kanestrøm.

Barna får også lov til å overta kameraet. Da blir hverdagen i barnehagen fortalt på en ny måte. Med ett blir det barnets perspektiv som får dominere.

I Rygin barnehage legges ikke bilder ut på egen nettside. De vises på en skjerm i garderoben. På den måten kan barna og foreldrene se dem sammen og samtale rundt dem ved dagens slutt.

Noen bilder sendes også hjem på CD om det er ønskelig. På forhånd har foreldrene fått anledning til å fylle ut egne samtykkeskjemaer der de godtar bruk av bilder på nettet, på mail, om de kan henges opp, at studenter kan ta bilder til skolebruk og så videre.

- Dilemmaet er faktisk at foreldrene selv tar bilder når vi har sosiale sammenhenger. De bildene har vi ingen restriksjoner på eller kontroll med, opplyser Kanestrøm.

“Bilder kan hjelpe barn og voksne til bedre å forstå”

Ann-Ingjerd Kanestrøm, Rygin barnehage

Peda- gogens råd

- La andre se og bedømme bildene som tas før de legges ut eller brukes på annen måte.
- Evaluer om bildene fremstiller barn, ansatte og barnehagen/skolen på en ønsket måte.
- Vurder om barna kan overta kameraet fra de voksne.
- Snakk med foreldrene om hvordan de bruker bilder som er tatt i barnehagen/skolen videre.
- Lag en godt gjennomarbeidet samtykkeerklæring.
- Bytt passord på nettsiden jevnlig.
- Oppfordre foreldrene til å si ifra dersom det skjer publisering de ikke ønsker.

Rygin barnehage har forøvrig vært bidragsyter til et temahefte om IKT i barnehagen. Dette ble gitt ut av Kunnskapsdepartementet i 2006. Det er lagt ut link til heftet her:
www.datatilsynet.no/ikt_i_barnehagen

Til diskusjon

- Hvordan kan vi skape dialog med foreldrene om dette temaet – blant annet for å bevisstgjøre dem og oss i hvordan vi benytter bilder av barna?
- Kan vi lage et pedagogisk opplegg på bruk av kamera og bilder – både overfor barn og foreldre?
- Er passordbeskyttet nettsted god nok beskyttelse med tanke på mange nåværende og tidligere brukere?
- Kan bildene vi legger ut på nettet i dag med fordel heller vises via i andre kanaler – som veggavis, i månedsbrev til foreldre, på tilgjengelig PC eller digital ramme som plasseres i lokalet?

Barnehagene og skolene må være seg bevisst at bilder tatt i deres regi også er deres ansvar.

Tips til innhold i en samtykkeerklæring:

- Er det greit at det tas bilder / film av barnet?
- Er det greit at bildene publiseres på passordbeskyttede nettsider?
- Er det greit at bildene publiseres i trykksaker relatert til skolen / barnehagen?
- Er det greit at gruppebilder eller klassebilder som tas publiseres i lokalavisen og på dennes nettside?

Barnehagen / skolen vil under ingen omstendighet frigi digitale bildekopier av barnet uten spesifikt samtykke fra de foresatte.

Barnehagen / skolen vil under ingen omstendighet ta bilder av barna når de er svært lettkledd.

Bildene som publiseres på nett vil alltid legges ut i en kvalitet som gjør det lite attraktivt for andre å manipulere dem eller benytte dem i andre sammenhenger.

Barnehagen / skolen vil alltid be om spesifikt samtykke fra foreldrene dersom det skal tas bilder av barna til journalistiske formål eller dersom utplasserte studenter ønsker å ta bilder av barna.

Underskrift av virksomheten og de foresatte, samt evt. eleven selv.

Vil ikke dele det mest private

Mens mange av de jevngamle gjør seg til foran kameraet, sender bildene videre via mail og sms, og legger ut snutter på Youtube, har 17 år gamle Anette Hjelle et mer bevisst forhold til hva hun legger ut på Facebook og andre nettsted. Aldri bilder der hun opptrer i bikini eller veldig utringning.

- Jeg er bevisst på at bildene som legges ut på nettet kan misbrukes – uansett om du sikrer dem med passord. Folk er flinke til å hacke seg inn. Derfor velger jeg å bevare det mest private for meg selv. Det er ikke alt jeg vil dele med folk jeg ikke kjenner, sier hun bestemt.

Hun og foreldrene har åpenhet knyttet til bruken av data, og mor følger med når datteren beveger seg i cyberspace. Om tilliten brytes, blir det forbud. Men Anette behøver ingen streng pekefinger. Hun setter sine egne grenser.

- Jeg kan ikke forstå at noen ønsker å vise seg frem på nettet. Mange vil nok få et lite sjokk den dagen de som voksne får dette tilbake – for eksempel under et jobbintervju. Jeg skal være sikker på ingenting av det jeg legger ut på nettet kan sette meg i et dårlig lys eller brukes mot meg senere understreker hun, og forteller at Politihøgsko-

len er et ønsket studiested. Og da gjelder det å ha "rent rulleblad".

- Det du legger ut på nettet, vil befinne seg der for alltid. Derfor er det så viktig å tenke nøye gjennom hva man gjør der. Jeg ble overrasket da jeg fikk vite at Facebook eier bildene vi legger ut. Det betyr at vi ikke kan trekke dem tilbake når vi først har lagt dem ut. Det er skremmende!

Anette synes ikke det er enkelt å snakke med klassekamerater om dette, i alle fall ikke å gi dem råd. Hun etterlyser mer aktive foreldre og mer kunnskap om hva som faktisk kan skje. Ikke alle lærere har nok kunnskap om konsekvensene, og slett ikke alle ungdommer ville ha lyttet. Derfor anbefaler Anette å bruke personer som har egne opplevelser i misbruk av bilder på nett.

- På samme måte som vi møter tidligere narkomane som forteller sin historie, kunne de som har blitt misbrukt på nettet fortelle om sine erfaringer. Kanskje flere da ville ha våknet og blitt klar over at dette kan ramme alle, sier Anette Hjelle.

"Ingenting av det jeg legger ut på nettet skal kunne brukes mot meg senere"

Anette Hjellev, 17 år

Ungdom- mens råd

- Se over bildene flere ganger før de legges ut.
- Tenk gjennom om dette er noe det er greit om din kommende arbeidsgiver eller partner får se.
- Vær selektiv med hvem du deler bildene med.
- Ha en åpen dialog med foreldrene – så slipper du å føle usikkerhet.

Datatilsynet, Utdanningsdirektoratet og Teknologirådet har utviklet et undervisningsopplegg for ungdom; Du bestemmer. Dette handler om hvordan ungdom kan ta kontroll over sine personopplysninger, og hvordan de skal respektere andres opplysninger. Les mer om dette på: www.dubestemmer.no

Til diskusjon

- Vet du hva dine barn gjør på nettet?
- Hvordan kan du skape dialog med dine barn slik at de involverer deg som forelder i sin nettbruk?
- Har dere sikret bildene på egen PC mot tilgang fra andre?
- Hvordan kan bildene fremstå annerledes i en annen setting?

Fakta

Spør alltid om samtykke!

På noen bilder er hovedfokus én eller flere bestemte personer. Da skal man alltid ha samtykke fra alle som direkte eller indirekte kan identifiseres på bildene før de publiseres. Gruppebilder slik som klassebilder, faller også inn under denne kategorien. Hvis de som er avbildet er under 15 år, må også de foresatte samtykke til publiseringen.

På andre bilder er det selve situasjonen eller aktiviteten som er hovedfokus i bildet. Akkurat hvem som er med på bildet er mindre viktig. Eksempler på dette kan være bilder av publikum på en konsert, eller deltagere i et demonstrasjonstog. Vanligvis kan slike bilder offentliggjøres uten samtykke fra de avbildede så lenge bildene er harmløse og ikke på noen måte kan føles krenkende for de som er avbildet. Det er viktig å tenke på at bildene heller ikke skal virke krenkende ut fra sammenhengen de benyttes i.

Som hovedregel bør man alltid be om samtykke fra de avbildede så langt det lar seg gjøre – uansett innhold i bildet – siden en uønsket publisering kan føre til erstatningsansvar og straffansvar ifølge åndsverksloven.

Det er forøvrig en god skikk å be om lov før bildet i det hele tatt tas hvis det er mulig.

Det er alltid en liten usikkerhet i meg . . .

Hjemme hos familien Teppen samler mor og de to barna Even på 4 år og Lena på 6 år seg i sofaen. Albumet med bilder får frem minner og historier de kan kose seg med. Den minste er opptatt av ham selv som Kaptein Sabeltann. Jenta husker mye, og opplyser lillebror om hendelser de har opplevd.

Albumet er utformet som en scrapbook – der bildene er klippet eller satt inn i fargerik layout med border og mønstre. Et kreativt album.

- De tradisjonelle albumene ble historie da vi gikk over til digitalkamera. Nå ligger bildene på PCen. Men om jeg legger ut bilder av barna på nettet for å dele dem med venner og familie, scrapper jeg dem. Med andre ord; jeg deler dem opp og setter dem inn i layout slik at de ikke kan brukes av andre, forklarer Liv-Torill Teppen.

Ikke alle foreldre er like bevisste som Teppen. Og hva hjelper det om barnehage og skole har gode rutiner for behandling av bilder av barn, hvis foreldrene er slepphendte og ikke tenker over hvilke følger publiseringen kan få for barna nå og senere. Det er viktig at også foreldrene har et bevisst forhold til hva de legger ut og hvorfor.

Teppen innrømmer at hun personlig har blitt mer bevisst de siste årene. Blant annet bidro opplysningen om at mye lagres hos Nasjonalbiblioteket til at hun stoppet litt opp. Og når det kan lastes ned og lagres der, hvem kan ellers gjøre det samme? Andre og mer uvedkommende? Da kom spørsmålet opp: Er dette noe mine barn i fremtiden vil like at har blitt vist til andre og er oppbevart for all tid?

Det er likevel alltid en liten tvil inni henne som mor når hun sender bildene av barna ut av egen PC.

- Jeg har et ønske om å vise dem frem – vi som foreldre er jo så stolte og har lyst til å dele gledene med andre. Men samtidig er det en murrende følelse; kan uvedkommende få tak i dem og bruke dem til noe som vil fremstå som et mareritt? forteller hun.

Hennes venninne opplevde at et ikke helt flatterende bilde fra russetiden ble lagt ut på nettet av andre. Det fikk henne til å våkne.

- Når man opplever at ens nærmeste har hatt en uønsket opplevelse, så begynner man å tenke enda nøyere gjennom hva man gjør.

De har som foreldre samtykket til at barnehage og skole kan ta bilder av barna. Skolen bruker Fronter og bildene er passordbeskyttet. Det gir henne en trygghet. Litt mer usikker er hun på sitt samtykke om at bilder av hennes sønn kan brennes på CD og sendes med andre foreldre hjem.

- Vi vil jo helst tro det beste om alle vi kjenner. Men vi kan jo aldri vite. For meg er det derfor viktig at foreldrene forplikter seg til at bildene kun er til privat bruk og at barnehagen har et bevisst forhold til hvilke bilder som distribueres.

“Når man opplever at ens nærmeste har hatt en uønsket opplevelse, så begynner man å tenke”

Liv-Torill Teppen, mor

Foreldre- drenes råd

Overfor skoler og barnehager:

- Still spørsmål om hvorfor bildene skal legges på nettet.
- Still krav om hva slags type bilder som tas
 - unngå portretter og nærbilder der unge-
ne lett kan identifiseres.
- Still krav om at bildene legges ut i lite format slik at de ikke kan brukes videre.
- Vær helt sikker på at skolen og barnehagen legger ut identifiserende bilder på et passord-
beskyttet område.

Overfor deg selv:

- Still spørsmål om hvorfor du ønsker bildene publisert på nett.
- Når du selv legger ut bilder av barna dine, føl deg trygg på at bildene viser barna respekt og fremstiller dem på en måte som kan gjøre dem stolte og glade også når de vokser til.

Til diskusjon

- Har familien en bevisst holdning til hvilke bilder og hvordan bildene blir distribuert på nettet?
- Har dere en gjennomtenkt holdning til hvem dere vil vise bildene til – til venner og familie eller til hele verden?
- Hvorfor bruker du nettet som kanal og ikke epost eller brev, eller eventuelt lukkede nettsider med passordbeskyttelse?
- Når du distribuerer bilder av barna, viser bildene barna nødvendig respekt?
- Har du som forelder dialog med skole og barnehage om dette slik at du vet hvordan bildene som tas der behandles og brukes? Tør du si ifra dersom skolen eller barnehagen publiserer bilder du ikke ønsker skulle vært publisert?

Fakta

Hva er et samtykke?

Loven stiller i utgangspunktet ikke noe krav til at et samtykke skal være skriftlig, men det må ikke være noe rom for tvil om et samtykke virkelig er gitt. Samtykket må være en aktiv handling. Det er den som har publisert bildene som eventuelt må bevise at et frivillig, uttrykkelig og informert samtykke virkelig foreligger. Informert samtykke vil i denne sammenheng si at man skal være godt informert for eksempel om hva opplysningene/bildene skal brukes til og når de eventuelt skal slettes. Man kan når som helst trekke et samtykke tilbake.

Datatilsynet

Telefon: 22 39 69 00

Postboks 8177 Dep, 0034 Oslo

postkasse@datatilsynet.no

www.datatilsynet.no